

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmansdorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatæ Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Concio Secunda. Textus: Creditis in Deum, & in me credite. Thema:
Fiducia in Deum habenda est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](#)

IN FESTO SS. APOSTOLORUM
PHILIPPI ET JACOBI.

CONCIO SECUNDA.

Creditis in DEUM, & in me credite. Joann. 22. Textus.
cap.

Fiducia in Deum, est utilissima.

Thema.

BRecta fiducia, & prudens in Domino confidentia, cœlestia pro se fortitur auxilia, quibus & hostis perit, & victoria arridet. Sacra Scripturā, & Patrum eleganteribus dictis assertum probo: *Nom est confusio, confidentibus in Deum.* Marci 16. cap. *Benedictus vir, qui confidit in Domino, & erit Dominus fiducia ejus.* Jerem. 17. cap. & Threp. 3. cap. *Bonus est Dominus, sperantibus in illum, anima quaerenti illum. Sperantem in Domino, misericordia circumdabit.* Canit David Psal. 31. unde se consolatur Psal. 79. *Mibi adherere Deo bonum est, & ponere in Domino spem meam. Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion, non commovebitur in aeternum,* Psal. 124. *Hec est fiducia, quam habemus ad Deum, quia quodcumque petierimus secundum voluntatem ejus, audit nos.* S. Joann. Epist. 1. cap. 5. Audiamus & Patres: *Aeterna promisit Deus; si credidero, ex mortali fieri aeternus.* S. Augustinus Serm. 29. cap. 6. de verbo Dom. S. Augustinus. Et iterum: *Spes fit tecum, & erit tecum Deus, in tribulatione.* Tantum per nos operabitur Deus, quantum se nostra in eum fiducia extendit; inquit S. Bernardus Serm. 9. in Psal. *Qui habitat in eum, quantum fidei capacis afferimus, tantum gratia inundantius habemus:* scribit S. Cyprianus, Epist. 2. *Cui contingit, omnia corpora* S. Cyprianus. Exordium.
Textus Scripturæ,
Pateres.

M m de

de sublimi despicere, & soli Deo constanter inniti summā fiducia
verè felix & beatus censendus est: secundum p̄cūmū nām
virtutem sēctanti, & sine pulv̄eris jactu palmam auferenti,
singit gaudium, perorat Philo Hebræus, de P̄cūmīs. Egregius S.
broſius in Psal. 61. In istius vita tramite constitutus non deficiet,
ſperat in Domīno, atque ei intīmo confitetur affectū. Confidit
S. Hieronymus in Psal. 107. Non ſolliciti ſimū, ſi erit tribula-
tio vel persecutio, in Domīno ſperantes faciemus virtutem, qua
pro nobis. Imploratā S. Spiritū gratiā, desuper Conceptus
feram.

CONCEPTUS I.

*Confirmatio
ſeu
Deductio.*

Samson fortissimus virorum, qui Leonem dilaceravit, mil-
los mandibulā asini occidit, portas urbis munitissimas con-
funes crassissimos ut filum unicum rupit; tandem vires a
deperdidit, ligatus captivus in carcerem deducitur: iterum
vires perditas recuperavit, ut olim fortis evasit. Quis cauſa
cat, ob quam vires deperdidit, deperditas denuō acquisivit?
nego, Samsonem vires suas in ſeptem crinibus habuisse, dicin-
go, his abſcīſſis perdidit fortes suas vires: Capillis recrēſcent
una cum his vires & fortitudo rediit. Aliam cauſalem allegat
Textus: Judic. 16. cap. *Dixit in animo ſuo, egrediar ſicut i-
ci, & me excutiam.* Observat hic S. Cajetanus. Samsonem
in Deo, ſed in propriis viribus, ac robore, plus nimium con-
exinde à Deo derelictus vincitur, ligatur, incarcerated; capi-
tur Samson, in totum ſuam immutat mentem, non amplius in
bus, in robore, ac fortitudine corporis ſui confidit, ſed omni-
ſpem ſuam, ac fiduciā, in Deum collocat, & denuō fortille
Samson effēctus, vincit Philistæos; ita Textus: *Invocaro D̄mum
ait: Domine Deus meus! memento mei, & redde mihi nunc fort-
itudinem pr̄iſinam, Deus meus! ut ulciscar me de hostiis meis, &
amissione duorum lumen, unam ultionem recipiam.* Dicit
Cajetanus: Fontem effendi, & Deum gubernatorem, & judicem
universorum invocat, nec confidit in auctis capillis, qui orat ſupr̄
pro robore hac vice. Triumphos attulit religioſa fiducia: licet p

crinibus auctus, quia ad Deum cucurrit, Deum invocat, in Deum omnem suam spem, & fiduciam collocavit Samson; Fortitudinem pristinam impetrat, vires recipit: erecta ergo in Deum fiducia, & prudens in Domino confidentia, pro se cœlestia fortitur auxilia. Videamus Eventum in David.

CONCEPTUS II.

David puer pastoritius, intrepidè congregitur cum gigante Goliath; hanc belluam prostravit, atque devicit, totum Israëlem salvavit. *Quis dicat, quo astu, quibus armis, David cum Goliath congregatur? atque devicit?* Arma, & stratagema exquisitissimum, erat firmissima in Deum fiducia: percipiamus Sacrae Scripturæ verba i. Regum cap. 7. *Ego autem venio ad te, in nomine Domini exercituum, Dei agminum Isræl, quibus exprobrasti hodie, & dabit te Dominus in manu mea.* Desuper Basilius Seleuciensis Orat. 15. nomine Davidis loquitur: *Ego Deum tibi adversarium oppono, non enim viribus meis fretus, sed gratia, in aciem prodeo.* David ergo, qui in aciem, gratia viribus fretus, fiduciâ in Deum armatus prodidit, quas vires, confidentia in Deum ministret, ostendit; sola in Deum fiduciâ vicit, atque prostravit. Exinde instructus David, omnes Saul Regis, contra ipsum insidias feliciter declinavit.

CONCEPTUS III.

Undique Saul Davidem persequitur; in durâ hâc persecutione, David refugium suum unicum, ad Jonathan accepit: *Fugit autem David de Najoth, quæ est in Ramatha; veniensque locutus est coram Jonathan.* I. Regum 20. cap. Cur fugit ad Jonathan? Glossa moralis docet: *Per Jonathan, qui columba donum interpretatur, Spiritus S. qui in Columba specie apparuit in Baptismo Christi, significatur, ad cuius auxilium, & Consilium debemus recurrere in angustiis.* Fuga David ad Jonathan, Davidis in Deum, magnam fiduciam, ac confidentiam designat, quâ mediâ, speciale in omnibus persecutionibus, David sensit auxilium, ac Dei adjutorium, omnes Saulis technas elusit, insidias, & pericula declinavit: cuius exemplo, in-

quit Hugo Cardinalis hic: *Viri justi, in tribulationibus fugere debent ad Christum, ut in eo consolationem recipiant.*

CONCEPTUS IV.

Filiī Israēl, ad ripam maris rubri, quanta auxilia divina nuerunt! persequitur eos Pharaō Rex, mittit Deus nubem, a tergo, & retrō Judaeos, tenebrosa erat, sicque impediens minus Pharaō Judaeos videret, & ultrō persequeretur: à finā parte anteriore, hæc nubes instar ignis lucebat, viam, & iter dæis demonstrabat; ipsum mare se in medium dividit, atrans Judæis præbet; ventus calidus unā nocte fundum maris adei ravit, ut altero manè, sicco pede, salvi & incolumes transiret in tuto, collocatis, fluctus maris in adversarios, exercitum Pharaonis irruunt, omnes Ægyptios miserè submergunt. Exodi 14. Quo medio tanta miracula, tantas gratias, & favores, tam fidia Judæi obtinent? Medium dicit Scriptura, fuisse firmum Deum confidentiam, & fiduciam: *Fortitudo mea, & laus mea minus & factus est mihi in salutem.* Exodi 15. cap. Desuperbus Abbas lib. 2. in Exodus cap. 37. *Fortitudo mea, & laus Domini.* Quid deinde? & factus est mihi in salutem, plautudo mea; nam fortitudo capitū mei, fortitudo mea est. Fideliter petravit Dei fortitudinem, miraculosum adjutorium, certe subsidium.

CONCEPTUS V.

Petrus Apostolus, super mare, instar solidi pontis deamans atque progrederit: *Et descendens Petrus de navicula, ambulans super mare.* Matth. 20. cap. Quid Petrum, ne mergatur, tenuit, in manifesto periculo tutum conservat? tenuit, conservavit in Deum fiducia: hoc insinuat magistri monitum: *Habete fiduciam* ita subscriptit S. Hieronymus in hunc locum: *Eodem fidei quo semper, nunc quoque ceteris racentibus, credit se posse perlungatatem magistri, quod ille poterat per naturam: jube me.*

*re ad te super aquas: tu præcipe; & illico solidantur undæ, leve
fiet corpus, quod per se grave est. Fiducia in Deum, conservat mi-
rabiliter in periculis, adjuvat in necessitatibus. Tertis Susanna,
Danielis cap. 12.*

CONCEPTUS VI.

Susanna ut adultera ad rogum educitur comburenda, in extre-
mo versatur, famæ & vitæ periculo: Quid contingit? Ecce Da-
niel Prophetæ advolat, Innocentiam Susannæ defendit, scelus Ju-
dicum senum manifestat; cum Jubilo ergo ad lares proprias inno-
eens reducitur, honori præstino restituitur, illæsa in ex-
tremis, conservata est Susanna. Avetis scire, quo merito? quâ præ-
rogativâ indicat meritum, prærogativam Sacra Scriptura, citato
capite: *Suspexit in cælum, erat enim cor ejus, fiduciam habens in
Domino. Fiducia ad Deum defendit, protexit in periculis, adjuvit
in necessitatibus. Paulus ad Hebr. cap. 1. promittit fiduciæ in Deum
certam remunerationem: Nolite amittere confidentiam, quæ ma-
gnam habet remunerationem. Remunerationem allegat Psalmista Ps.
36. Adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos, & eruet eos à peccato-
ribus, quia speraverunt in eo. Et iterum Psal. 90. Quoniam in me spe-
ravit, liberabo eum, protegam eum.*

CONCEPTUS VII.

S. Paulus nos hortatur cap. 4. *Adeamus cum fiducia, ad thro-
num gratiæ, ut misericordiam consequamur, & graziam invenia-
mus, in tempore opportuno. Franciscus Labata, verbo: Spes, ob-
servat, S. Paulum, thronum Dei non nominare, thronum majestatis
divinæ, seu justitiæ, vel omnipotentiæ, sed thronum gratiæ, &
misericordiæ. Cur hoc? majestas, justitia, omnipotentia Dei terret
hominem, & conscientiæ etiam mundissimæ timorem incutit, ast
gratia Dei, misericordia DEI, omnem etiam sceleratissimum pec-
catorem consolatur, ædificat, recreat, animos addit; confidenter
accidentes ad thronum Dei, ad thronum gratiæ, ad thronum
misericordiæ, S. Paulus accedere dicit, ad innuendum, confiden-*

Mm 3: tiam

tiam erectam, & prudentem, qui habet ad Deum, indubie
tiam, misericordiam, consolationem, auxilium, & adjutorium
Dei sentiet, experietur. Confirmat Conceptum, mirabilis illa vi-
sio Joannis, Apocal. 4. cap.

CONCEPTUS VIII.

*Fui in Spiritu, & ecce sedes posita erat, & super sedem
dens, & qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis & sardinag-
iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinae. Deus d-
ille sedens, similis lapidi jaspidi, sardini, & smaragdo: Cur reh-
is pretiosis gemmis similis describitur? S. Isidorus docet lib.
Ethymol. cap. 7. *Jaspis viridis gemma est.* Viridis autem color do-
næ spei symbolum est; lapidem sardinem verò docet Isidore
citato libro cap. 9. rubeam esse gemmam: Color rubeus autem
charitatis est symbolum, ut docet S. Gregorius in lib. 1. Reg. cap. 16. *Rubor autem fervens, est charitatis Amor.* Smaragdus
pariter viridem esse, assertit Plinius lib. 37. cap. 5. Nullus, inq.
*Coloris aspectus jucundior est, nam herbas quoque virentes au-
spectamus, smaragdum tantum libentius afficimus, quando
viridius illo viret.* Inter binas virides gemmas, jaspidem & sma-
ragdum, bonarum sperantiarum symbolum, mediâ gemmâ sine
ne, charitate & amore rubet Deus: in documentum: fiduciâ
Deum, bis, dupliciter, amorem, misericordiam, gratiam, & ben-
gnitatem de cœlis hauriet, gustabit, & fruetur. Audiamus citatum
Labatam: *Ecce thronum Dei, sedet in eo Deus, charitate infinita-
gens; viridi colore hic similis est, propter spem, quam excitat in nobis
& rubro, propter nimiam suam charitatem, quâ etiam induit nos
ad sperandum, quod ex hoc throno, non vacuis manibus discedemus.*
Noverat hoc Abraham,*

CON-

CONCEPTUS IX.

Abrahæ præcipit Deus: *Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis Isaac, & vade in terram visionis, atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montium, quem monstravero tibi.* Genes. 22.cap. Abraham obediens proficilcitur, mandatum Dei exequi, filium in holocaustum occidere, & immolare, dumque jam monti vicinissimus esset, inquit ad pueros famulantes: *Expectate hic: Ecce revertemur ad vos.* Quid loqueris Abraham? An non sincèrè cogitas offerre filium in holocaustum? Sincerissimè: Quomodo ergo cum veritate dicis: *Revertetur?* Quomodo salutem certam, vitam incolumem, divinum auxilium, & adjutorium compromittis? *Revertetur.* Audite, quid Scriptura testetur de Abraham: *Dixit autem Abraham: Deus providebit sibi victimam holocausti.* Confidit, speravit in bonitatem divinam, exinde tacitè sibi salutem certam, incolumentem filio, infallibile Dei adjutorium, & auxilium compromittit. *Revertetur.* Pulchrè S. Eligius Hom. 11. *In Deum Ihes est dicta, quod sit pes, & progrediendi facultas.*

CONCEPTUS X.

S. Paulus ad Hebr. cap. 6. fiduciam in Deum anchoram vocat: *Fortissimum solatum habemus, qui confugimus ad tenendam propositam spem, quam sicut anchoram habemus anima tutam, ac firmam.* Cur fiduciam in Deum, Anchoræ comparat? Anchora, navigantium auxilium, salus & conservatio est; exurgunt horribiles fluctus, pericitatur navis: *Quid facit nauclerus?* Anchoram in mare demittit, hæc navim tenet, quo minus à ventis periculose jactetur, à procellis nō concutiatur, sed firma ac fixa consistat; unde Ferrus anchoræ hoc lemma subscripsit: *Ex jactu salutem.* Ut ergo navigantes, per anchoram jactam, salvi conservantur; sic in mille adversitatibus, erecta & prudens fiducia, hominem in Deum confidentem conservat, protegit, tuetur, salutem ei procurat; ita subscribit Hugo Victorinus Inslit. Monast. Serm. 4. *Spes est*

est anchora animæ , eam servans , ne procellis tentationum rumpatur ; igitur si te videris fluctuare in mari isto , noli velli ab hac anchorâ , antequam intres portum. Pulchrè scribit S. Chrysostomus Hom. 15. ad populum Antioch. Sicut naculæ mari procellis agitato , nubibus transcurrentibus , & omnibus ministeria tumultuantibus , sedet ad gubernacula sine trepidatione ; Sic illi sacram fiduciam capientes anchoram in Deum , permanent inconcussi.

Epilogus.

Hortor cum S. Paulo ad Hebr. 10. cap. Nolite amittere cœdientiam , quæ magnam habet remunerationem.

Amen.

IN